

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010290
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1414010290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného N. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/113/2014 zo dňa 22.09.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ , ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 2/ a v celom výroku o treste (za skutok v bode 1/ a skutok v bode 2/).

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému N. Q., nar. XX.XX. XXXX v U., bytom Q., W. X

u k l a d á

za skutok v bode 1/

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. , § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/208/2013 zo dňa 03.12.2013, právoplatný dňa 19.02.2014 v časti výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Za skutok v bode 2/

podľa § 285 písm. f/ s použitím § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa

obžalovaný František Q., nar. XX.XX. XXXX v U., bytom Q., W. 1

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV z 12.08.2014 č.k. 2Pv 393/14/1104-5, pre skutok právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. , na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., V. 5, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine a deklarovanej mu i uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P 4/2014 zo dňa 21.01.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry V. sumou 50,-Eur mesačne, vždy do 15. Dňa v mesiaci k rukám matky oprávneného dieťaťa L.

Q., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od februára 2014 doposiaľ s výnimkou obdobia od 20.12.2014 do 02.05.2016, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody a nahlásil vyživovaciu povinnosť, a mesiaca jún 2014, kedy na výživu prispel sumou 50,-eur, a kedy mu bolo exekučne zrazené výživné v sume 101,61 Eur, mesiaca jún a júl 2016, kedy v každom mesiaci prispel po 50,-Eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči L. Q. dlh na výživnom vo výške 398,39 Eur, pričom v rozhodnom období bol od 05.05.2014 do 02.07.2014 riadne zamestnaný v spol. P. R. K., s.r.o. Q. s príjmom dostatočným na úhradu výživného, pričom pracovný pomer skončil N. Q. v skúšobnej dobe, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava bol evidovaný od 07.03.2014, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

lebo trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava IV z 22.09.2016 sp. zn. 3T 113/2014 bol obžalovaný N. Q. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 od.s 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 03.11.2013 okolo 06.40 hod v obchodnom dome A. na J. ulici v Q., počas predajnej doby, zobral z regálu 6 ks čokolády zn. Merci v celkovej hodnote 13,14 Eur, vložil si ich do vreciek na mikine a prešiel takto bez zaplattenia za pokladničnú zónu na škodu poškodenej spoločnosti A. P. SR a.s., I.: XX XXX XXX, so sídlom B. nám. 1/a, Bratislava, kde bol zastavený pracovníkom SBS, na ktorého výzvu kradnutý tovar dobrovoľne vydal a tohto konania sa obvinený dopustil napriek tomu, že bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku rozkazom o uložení sankcie za priestupok Obvodného úradu Bratislava, sp. zn. ObÚ-BA-OVVS3-2013/33805, zo dňa 13.06.2013, právoplatný dňa 08.07.2013, za odcudzenie tovaru dňa 21.04.2013 v predajni OD A. C., a napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/79/2013, zo dňa 25.08.2013, právoplatný dňa 25.08.2013 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

2/ napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry Elišky Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., V. 5, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine a deklarovanej mu i uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P 4/2014 zo dňa 21.01.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry V. sumou 50,-Eur mesačne, vždy do 15. Dňa v mesiaci k rukám matky oprávneného dieťaťa L. Q., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od februára 2014 doposiaľ s výnimkou obdobia od 20.12.2014 do 02.05.2016, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody a nahlásil vyživovaciu povinnosť, a mesiaca jún 2014, kedy na výživu prispel sumou 50,-eur, a kedy mu bolo exekučne zrazené výživné v sume 101,61 Eur, mesiaca jún a júl 2016, kedy v každom mesiaci prispel po 50,-Eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči L. Q. dlh na výživnom vo výške 398,39 Eur, pričom v rozhodnom období bol od 05.05.2014 do 02.07.2014 riadne zamestnaný v spol. P. R. K., s.r.o. Bratislava s príjmom dostatočným na úhradu výživného, pričom pracovný pomer skončil N. Q. v skúšobnej dobe, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava bol evidovaný od 07.03.2014, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

Za skutok v bode 1/ bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/208/2013 zo dňa 03.12.2013 právoplatného dňa 19.02.2014 v časti výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Za skutok v bode 2/ bol obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4(štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej stanovnej lehote odvolanie obžalovaný N. Q. písomným podaním doručeným okresnému súdu 23.03.2017 (č.l. 149) v ktorom uviedol, že od 09.09.2016 do 09.03.2017 sa nachádzal vo výkone trestu v Rakúskej republike. Vzhľadom na to, sa nemohol zúčastniť hlavného pojednávania konaného 22.09.2016, aby vyplatil svoj dlh na výživnom. Taktiež si nemohol odpracovať trest v podobe verejnoprospešných prác. Aktuálne je zamestnaný a dlžné výživné má snahu uhradiť. Okrem toho namietal, uložený trest, ktorý sa mu zdá byť neprimerane prísny.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo doručené 03.04.2017 písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obžalovaný predložil súdu k nahliadnutiu poštovú poukážku pod podacím číslom 6313 pošta 42 z 19.06.2017 o zaplatení čiastky 397,-eur a poštovú poukážku z 21.06.2017 pod podacím číslom 18026 pošta Bratislava 17 o zaplatení čiastky 5,-Eur. V ďalšom zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

Zástupca krajského prokurátora navrhol obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy pre zaplatenie dlžnej čiastky oslobodiť a pre skutok v bode 1/ kvalifikovaný ako prečin krádeže odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali, (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani konanie, ktoré tomuto výroku prvostupňového rozsudku predchádzalo, nakoľko z obsahu spisu bolo zistené, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného Františka Q. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (t.j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe) a rozhodol podľa § 257 ods. 7 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Čo sa týka dôkazov k osobe páchatelia z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný N. Q. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, pre prevažne majetkovú trestnú činnosť, ostatný krát Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 03.10.2014 sp. zn. OT 159/2014, právoplatného 03.10.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia z ktorého výkonu trestu bol podmienene prepustený s probačným dohľadom 02.05.2016 a to uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1PP 31/2016 s dĺžkou probačného dohľadu vo výmere 3 roky.

Z pripojeného spisu okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1t/208/2013 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 03.12.2013 právoplatným 19.02.2014, ktorý bol obžalovanému doručený 19.02.2014 uznaný za vinného a odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Správne preto postupoval okresný súd keď obžalovanému vo vzťahu k citovanému trestnému rozkazu ukladal súhrnný trest podľa zásad uvedených v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal t.č. súdený skutok skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil zákonný dôvod na zmiernenie trestu, t. j. neuloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V posudzovanom prípade v súvislosti s výrokom o treste je potrebné okresnému súdu vytknúť, že pri určovaní jeho výmery nevyhodnotil ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a stáva sa v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne treba považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Inými slovami, pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. por. v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii poľahčujúcej okolnosti priznania sa a oľutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. por.

U obžalovaného N. Q. tak boli zistených odvolacím súdom 2 poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l/, n/ Tr. zák.), a 2 príťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/, m/ Tr. zák.) .

Za danej situácie keď pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol rovnaký, bolo možné ukladať obžalovanému trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov.

Krajský súd však dospel k záveru, že vzhľadom na dobu ktorá uplynula od spáchania skutku ako aj hodnotu odcudzených vecí je možné uložiť obžalovanému súhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 hodín za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1t/208/2013 z 03.12.2013 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Takto uložený druh trestu a jeho výmera vychádza zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. v každom smere.

Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti:

Podľa § 86 písm. a/ Tr. zák. trestnosť činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Krajský súd, zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný N. Q. predložil krajskému súdu doklady o zaplatení dlžného výživného v sume 398,39 Eur, pričom stíhaný trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, ustálil, že obžalovaný takýmto postupom privodil stav zániku trestnosti stíhaného trestného činu, a preto rozhodol o jeho oslobodení postupom podľa § 285 písm. f/ Tr. por.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.